

З урахуванням стану внутрішнього попиту та прогнозованої кон'юнктури світових продовольчих ринків будуть доцільними такі шляхи посилення конкурентоспроможності українських агропродовольчих компаній [3]:

– у рослинництві скоригувати структуру землекористування стосовно збільшення питомої ваги площ під кормовими зерновими, олійними та кукурудзою, що окрім забезпечення інших конкурентних переваг на внутрішньому і зовнішньому ринках, дозволить сформувати надійну кормову базу для розвитку тваринництва;

– у тваринництві першочерговими конкурентопереважними чинниками будуть нарощування поголів'я свиней, у птахівництві – не тільки курей, а й індиків (в молочній галузі необхідно розпочати перший етап відвойовування конкурентних позицій на внутрішньому ринку, основою чого знов-таки має стати великотоварне виробництво агропродовольчих формувань).

Список використаних джерел:

1. Андрійчук В.Г. Квазіхолдинги: створення і правомірність існування. Економіка АПК. 2015. № 11. С. 113–117.
2. Боришкевич І.І. Стратегічні напрями забезпечення конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств // Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Економічні науки. – 2017. – Випуск 12 – Т.1 – С.6-11
3. Пилипенко Н.М. Науково-практичні аспекти оцінки конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств / В. В. Пилипенко, Н.М. Пилипенко // Вісник СНАУ. – №.1(67) – 2016. – С. 73-78
4. Рейтинг 45 крупнейших аграрных холдингов Украины. – Режим доступу: <http://landlord.ua/rejting-kрупнейshihagroholdingov/>.

Кузьменко Н.

Університет державної фіскальної служби України

Науковий керівник: Першко Л.О. к.е.н., доцент

СТРАТЕГІЧНІ ЦІЛІ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Аграрний сектор економіки України, головною складовою якого є сільське господарство, формує не тільки продовольчу, але й економічну, екологічну та енергетичну безпеку, забезпечує розвиток всіх галузей національної економіки та створення соціально-економічних умов сільського розвитку. На сьогоднішній день питання реформування та подальшого розвитку галузі, що є однією з найбільш важливих в економіці України, потребує перетворень, спроможних забезпечити конкурентоспроможність сільськогосподарського сектору та продовольчу безпеку держави.

Основними проблемами розвитку аграрного сектору є:

- низький рівень державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників;
- обмежена ємність внутрішнього ринку споживання сільськогосподарської продукції, що обумовлена низькою платоспроможністю населення;
- витіснення на внутрішньому ринку держави національного товаровиробника за рахунок імпорту товарів;
- відсутність необхідних фінансових ресурсів;
- неможливість отримання кредитів;
- інші проблеми.

З метою ефективного функціонування аграрного сектору України уряд держави ухвалив «Стратегію розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року», яка визначає мету, основні пріоритети розвитку, принципи та механізм впровадження даної стратегії в життя.

Стратегічними цілями розвитку сільського господарства в Україні є:

- забезпечення продовольчої безпеки держави за рахунок розвитку малого та середнього бізнесу у аграрній сфері, оновлення механізму сертифікації продукції, а також проведення протекціоністської політики держави;
- розвиток інфраструктури;

- удосконалення та стабілізація нормативно-правової бази у сфері АПК;

- урегулювання земельних відносин щодо захисту прав власників земельних ділянок, стимулювання товаровиробників до раціонального використання природних ресурсів. Однією з важливих проблем є надання українських земель в оренду на довгостроковий період іноземцям, тому необхідно обмежувати або навіть заборонити дану оренду;

- створення сприятливих умов кредитування національних товаровиробників;

- забезпечення конкурентоспроможності вітчизняної сільськогосподарської продукції шляхом мотивації до технологічного переоснащення і модернізації галузей аграрного виробництва (впровадження нових технологій, устаткування);

- інші стратегічні цілі розвитку сільськогосподарського сектору.

Отже, Україна має надзвичайно великий сільськогосподарський потенціал, якого немає жодна країна світу, але, на жаль, не використовує його в повному обсязі. Нинішній етап розвитку сільського господарства України супроводжується низкою соціально-економічних проблем. Проте наявність несприятливих умов не лякає національних товаровиробників. Перебіг глобалізаційних процесів також значно впливає на АПК України тому від того, наскільки оперативно й ефективно вітчизняний аграрний сектор адаптується до нових умов господарювання, залежать його подальші перспективи зайняти провідне місце серед інших виробників сільськогосподарської продукції в світі.

Список використаних джерел:

1. [Про схвалення Стратегії розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/806-2013-%D1%80) / Розпорядження від 17.10.2013 № 806-р – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/806-2013-%D1%80>

2. Офіційний сайт Міністерства аграрної політики та продовольства України - [Електронний режим] – Режим доступу: <http://www.minagro.gov.ua/node/7644>

3. Лупенко Ю. О. Розвиток аграрного сектору економіки України: прогнози та перспективи / Ю. О. Лупенко // Науковий вісник Мукачівського державного університету. Сер. : Економіка. - 2015. - Вип. 2(2). - С. 30-34. - Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvmdue_2015_2\(2\)_7](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvmdue_2015_2(2)_7).

Кузик К., Лазебна Д.

Університет державної фіскальної служби України

Науковий керівник: Перико Л.О. к.е.н., доцент кафедри фінансів

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ АПК

Нині необхідною умовою забезпечення ефективного розвитку підприємств агропромислового комплексу є покращення їх інвестиційної привабливості. Ефективна економічна діяльність підприємств залежить певною мірою від обсягів інвестицій, оскільки вони формують виробничий потенціал підприємств агропромислового комплексу на основі нової науково-технічної бази, тобто стимулюють зростання технічного прогресу, яке, в свою чергу, забезпечує структурні зрушення у народному господарстві і підвищує якість показників господарської діяльності на мікро- і макрорівнях [1].

Інвестиційна привабливість АПК характеризується такими складовими: ресурсною, інфраструктурною, фіскальною та економічною. Ресурсна привабливість характеризується комерційною ефективністю використання основних ресурсів галузі. Інфраструктурна привабливість для інвестора означає рівень розвитку виробничої, сервісної, соціальної та ринкової інфраструктури, яка створює сприятливі умови для ведення бізнесу. Фіскальна привабливість характеризує насамперед податкове навантаження та бюрократизацію процедури збирання податків. Кількість податків, їхня сума з розрахунку на гектар площі, частка податків у структурі доданої вартості аграрного сектору в Україні у 3-4 рази менші, ніж у інших країнах Європи. Це є важливою рисою інвестиційної